

Bučovice – Vyškov 0:3 /přátelské utkání, kadeti + žáci/

V rámci zimní přípravy využili trenéři bučovických kadetů a žáčků nabídky vyškovského kouče mládeže Tomáše Lusky zahrát si přátelské utkání. Vzhledem k tomu, že ani jedno z našich domácích mládežnických družstev nedisponuje věkově rovnocenným týmem, jako mají vyškovští, tedy kluky kolem třinácti let, rozhodli jsme se pro tento účel dát dohromady tým zcela nový, tvořený jednak nejšikovnějšími a nejzapálenějšími žáčky z družstva, vedeném Honzou Forejtkem, a na druhou stranu nejmladšími hráči současných kadetů. Výsledkem bylo naše osmičlenné družstvo, ve kterém za ty mladší nastoupili Honza Zbytek, Tomáš Hudyliv a Lukáš Kubíček, a za starší pak Míšové Čulík a Stehlík, Radek Sehnalík, Jirka Kříž a Ondřej Machala. Prioritou trenérů v tomto případě bylo dát maximální možnost ke hře právě těm mladším, pro které to byla první zápasová premiéra vůbec.

A nutno podotnout, že vloženou důvěra trenéra ti nejmladší v žádné případě nezklamali, by naopak. Ačkoliv byli oproti ostatním hendikepováni jak výškově, tak technicky, neboť přece jen trénují o nějaký ten rok méně, tak se svou bojovností a soustředěním stali v mnohých výměnách svým starším spoluhráčům rovnocennými partnery. V prvním setu jsme bohužel nevyužili vedení 22:19, na němž měli svou cennou zásluhu, překvapivě především na podání, naši žáčkové. Za tohoto stavu jsme ale pětkrát vyhořeli na příjmu a koncovka tak patřila soupeři, který v ní zvítězil v poměru 25:23. Především ve druhém setu pak ti nejmladší ukázali svou bojovnou tvář, avšak méně se jim už dařilo na podání, a projevil se zde i jejich fyzický limit ve vztahu k soupeři. Výkon kombinovaného družstva stačil v setu jen na zisk devatenácti bodů. Ve třetím setu pak především starší svěřenci nesplnili svou roli, až příliš často soupeři darovali body svými nevynucenými chybami, jak při zpracování míčů tak v útoku. Ani ve třetím setu se nám tak zvítězit nepodařilo.

Zdánlivě nevýznamné utkání však hodnotím kladně. Jednak, jak jsem již uvedl, se jednalo pro nejmladší hráče o jejich první zápas, na který se nominovali sami svým přístupem k treninkům. A především tito se za předvedenou hru nemusí rozhodně stydět. O tom, že odehraný zápas byl přínosem pro obě strany, svědčí fakt, že se trenéři hned domluvili na odehrání dalšího přátelského utkání. Na tomto místě rozhodně nesmím zapomenout poděkovat ani rodičům těch nemladších, kteří je po celý zápas bouřlivě povbuzovali, a vytvořili tak tomuto zápasu skvělou kulisu.

